

Könyvajánló

Fekete István: Régi karácsony: elbeszélések. Bp.: Új Ember Kiadó, 2000

„Ilyenkor – így karácsony táján – a magányos szobák még magányosabbak, a régi puszták még csendesebbek, de az emlékek élőbbek és kedvesebbek, olyanok, mint az elmúlt idők és elmúlt barátok halk, puha ölelése.”

A fenti idézet Fekete Istvánnak abból a novellafüzéréből való, melyet az Új Ember Kiadó adott ki az író 1947 és 1969 között megjelent elbeszéléseiből válogatva. Ez a kötet remek hangulatteremtő ünnep előtt, közben, vagy után, minden benne van, amit Fekete Istvántól megszoktunk és szeretünk, vagy talán még egy gyertyalángnyival több is.

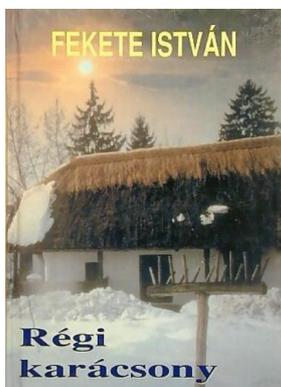
A gyermekkori "Jézuska-várás" boldog, titkokkal teli világa (*Régi karácsony; A csillag*), éppúgy megelevenedik a történetekben, mint a munkában megfáradt kérges kezű parasztemberek "csodavárása" (*Éjféλι világosság; Karácsonykor*). Családi viszályok hamvadnak el a gyertyák fénye mellett (*Roráté; A kormányosné*), míg másutt szikrázó gyermeki humor ellenpontoz szomorúságba hajló történeteket (*A két szánkó; Karácsony és szilveszter között*).

Mint gyöngysoron az igazgyöngyök sorakoznak egymás után az elbeszélések, melyekben Sinkó Ferenc ajánló soraival szólva: "Az angyalok éneke hol hallhatóbban, hol halkabban, de szüntelenül szól visszhang és kíséret gyanánt a természet minden hangja, nesze s minden emberi szó mögött".

Hasonlatosak ezek az elbeszélések, a karácsonyfa díszeihez. Mindegyik másképp ragyog, hogy emelje az ünnep fényét, és meghittséget vigyen a hajlékokba.

A gyermekkor emlékei, a szeretet ereje, a téli világ csillan meg a karácsony fényében.

Igazi ünnepváró olvasmány.

Boldog karácsonyt, jó olvasást kívánok!

Benkéné Szabó Andrea
könyvtáros